

Куди зникає...

Тетяна Даніленко

Куди зникає серця біль,
Що закарбований віршами,
І де герой нещасний мій,
Кохання, що було між нами?

Де героїні тих рядків,
Що в небо мріяли летіти,
Їх сміх надіями дзвенів,
І світлими були ті мрії...

Всі почуття поглинув час?..
Думки в печерах причаїлись?
В льодовиках той племін згас?
А, може, в сні перетворились?..

І не пропали назавжди
Той серця біль, рядків горіння,
А прийдуть до когось вночі
Йому співзвучним сновидінням...

І почуттів стрімкий політ,
Моїх, що віршу дарувала,
Пролле в етерах дивний світ,
На відповідь, яку шукала.

Вірші мандрують у пільмі,
Безсоння марево приглушать,
І сподівання є мої –
В чиїхось відгукнуться душах...

27.05.2025

Ілюстрація – картина "Сонце, що сідає", Егон Шіле, 1913

